

Elment a nyár. Ősz, tél, tavasz lesz újra.
Tavasz lesz? Újra-ébredés? Piros,
feszlő rügyek a fákon összebújva
melengtetnek egy új, szebb júniust? ...
Tavasz lesz! Friss, merész hajtások győznek
fagy-márciusok zord, makacs telén ...
Takarj be! Védj! Ne hagyj a céda Ősznek,
melengess, óvj önámító Remény!

Keserű szonett

(Részlet, egy készülő szonettciklusból)

Az asszony álmát feltöri a vekker,
kezét a bütykös, százágú dolog.
Utána ébred a lúdbőrös reggel
s vele alusznak el a csillagok.

Szobája csak minden vasárnap tiszta.
Férjének kurta cédulán üzen.
Haja a szalmiák szagát beissza.
Hitét könnyűé oldja az üzem.

S a centivel kimért erkölcs nem érti
mért dobja el nyűtt hitvesét a férfi
és teljességet másnál mért keres?

Mért költi pénzét utcanőre, borra,
s a ringyók csókját mért kóstolja sorra
mint árui ízét a fűszeres.

BALÁZS MARGIT

Szüret

Mosolygó, dús szőlőszemek,
Édesek mint a méz.
Szorgos, szüretelő kezek,
A szív ma dalra kész.

S míg gyöngyöt vet az erjedés,
Alászáll a salak,
Elvégzi dolgait a prés,
S a szomjazó ajak.

Megerjed itt a bánat is,
Bús álmok habja forr.
S leönti mind, ami hamis,
Egy jó pohárka bor.